

کارگران علیه خصوصی سازی

صادق کار

و ارتقای سطح استخدامی، از دیگر مطالبات کارگران معترض شرکت سنگ آهن مرکزی بافق است.

این اولین بار نیست که کارگران یک واحد تولیدی علیه خصوصی سازی اعتراض و اعتصاب می کنند. از زمانی که واگذاری واحدهای تولیدی، معدنی، کشاورزی و خدماتی دولتی و عمومی، به بهانه‌ی ضرردهی بخش عمومی، زیر لوای خصوصی سازی، چند برابر زیر قیمت واقعی شان از طریق رانت به افراد وابسته به حکومت شروع شد و هزاران مؤسسه طی زویندهای پشت پرده به تاراج رفتند و صاحبان جدید یک شبه، میلیارد شدند، کارگرانی که شاهد این غارتگری‌ها و زروگویی‌ها و حق کشی‌های صاحبان جدید بودند و می دیدند که اربابان جدید کوچک ترین حق و حقوقی برای کارگر قائل نمی شوند و با کارگر مانند برده رفتار می کنند، به مخالفت با خصوصی سازی برخاستند و این مخالفت به یکی از مطالبات اصلی کارگران تبدیل شد.

به این اعتبار می توان گفت که مخالفت کارگران با خصوصی سازی عمدتاً به سه دلیل که ناشی از تجربهی عملی کارگران است، صورت می گیرد:

دلیل نخست، همان طور که در بالا اشاره شد، عدم پذیرش و رعایت حقوق سندیکایی کارگران توسط بخش خصوصی و تحمیل شرایط بردگی نوین به کارگران در واحدهایی است که بیشتر از کارخانه، به اردوگاه اسیران جنگی دشمن شباهت دارد.

دلیل دوم مخالفت کارگران، واگذاری مفت و مجانی اکثر این واحدها به منسوبین مسئولین حکومتی و به آقازاده های مفت خور و یا به عبارتی کاخ نشینان تازه به دوران رسیده است که کوچک ترین سهمی در ایجاد آنها نداشته و ندارند. در واقع می توان به جرأت ادعا کرد که کارگران بدین خاطر در صف مقدم مبارزه با فساد اقتصادی و تاراج ثروت های عمومی جامعه قرار دارند و همان طور که در گزارش مربوط به علل تحصن کارگران شرکت سنگ آهن بافق آمده، کارگران می خواهند ارزش اضافی تولید شده در این واحد بزرگ معدنی پرسود و با آینده به جای این که به جیب پولدارها و دلال های حکومتی و عوامل استبداد برود، خرج نیازهای مردم شهر و آبادانی و توسعهی آن و معالجهی بیمارانی شود که سلامتی شان را به خاطر آلودگی صنعتی و ایجاد ارزش افزوده از دست می دهند.

و دلیل سوم مخالفت کارگران با خصوصی سازی آن است که

مطابق گزارشی که در ۱۴ خرداد در خبرگزاری کار ایران «ایلنا» منتشر شده، تحصن ۲۵۰۰ کارگر شاغل در «شرکت سنگ آهن مرکزی بافق» در اعتراض به خصوصی سازی این معدن که ۱۹ روز پیش شروع گردید، به دلیل عدم اطمینان کارگران از انصراف مقامات دولتی استان یزد از فروش ۲۸/۵ درصد از سهام این واحد بزرگ تولیدی، تاکنون ادامه یافته است.

محمد عباسی بافقی، سخنگوی شورای اسلامی شهر بافق، طی مصاحبه ای که در این ارتباط با ایلنا انجام داده، در مورد علت تداوم تحصن کارگران که از ۲۷ اردیبهشت آغاز گردید، گفته است: "...مقامات مسئول تاکنون اقدامی برای لغو این واگذاری انجام نداده اند و به نظر می رسد در حال وقت کشی به قصد انصراف کارگران از ادامهی اعتراض صنفی هستند".

به گفتهی عباسی بافقی، کارگران معترض معتقدند این ۲۸/۵ درصد از سهام شرکت سنگ آهن مرکز شهرستان بافق باید همچنان دولتی بماند و سود آن به توسعهی این شهرستان محروم اختصاص یابد، یا آن که به شرکت تعاونی توسعهی شهرستان بافق که از حضور حداقل نیم درصد از جمعیت شهرستان تشکیل شده است، واگذار شود.

سخنگوی شورای اسلامی شهر بافق، با اشاره به عوارض نامطلوب معادن شهرستان بافق بر مردم این شهرستان، نظیر شیوع هیپاتیت و سرطان و اشاره به محرومیت های این منطقه از جاده های مناسب، گازکشی و... خواستار تضمین خوراک کارخانه های احداث شده یا در دست احداث پیرامون شرکت سنگ آهن مرکزی برای انجام مراحل صفر تا ۱۰۰ فرآوری سنگ های استخراجی به قصد توسعهی شهرستان بافق شد. به گفتهی عباسی بافقی، تضمین امنیت شغلی

تجارب دیگران

تحولات اتحادیه‌های کارگری اندونزی

پس از سقوط سوهارتو-۳

میشله فورد

اتحادیه‌ی کارگران "یقه سفید" در بخش خصوصی

اندونزی- تظاهراتی به ابتکار اتحادیه‌های کارگری علیه بانک جهانی در جاکارتا

پایگاه اصلی برای احیای اتحادیه‌گری کارگران یقه سفید در دوران حبیبی بخش بانکی بود. مهم‌ترین اتحادیه در این بخش «فدراسیون سازمان‌های کارگران بانکی و مالی اندونزی» بود. روز ۱۴ مارس ۱۹۹۹ اعلام شد که حدود ۱۷ هزار تن از کارگران بانکی ۲۸ بانک ورشکسته اخراج خواهند شد. از آن پس، کارگران بانکی برای افزایش حق انفصال از خدمت، دست به تظاهرات و اعتراضات گسترده‌ای در ماه‌های مارس و آوریل سال ۱۹۹۹ زدند (۱۵ مارس ۱۹۹۹، کارگران سوارا مردکا؛ ۱۶ مارس، کارگران پیکیران راکیات؛ ۱۷ مارس، کارگران سوریا؛ ۱۹ مارس، کارگران کمپاس؛ ۲۰ مارس، کارگران مردکا؛ ۲۲ مارس، کارگران مردکا؛ ۲۴ مارس، کارگران واسپادا؛ ۱۰ آوریل، کارگران سوریا؛ ۲۰ آوریل، کارگران پیکیران راکیات؛ ...). قابل ذکر است که ۲۸ بانک مذکور در کادر سیاست «تجدید ساختار بخش مالی اندونزی» مورد حمایت صندوق جهانی پول، ورشکسته و سپس بسته شدند.

مطبوعات اندونزی، چه کاغذی و چه الکترونیکی، جریان بانک‌ها و «تجدید ساختار بخش مالی» را به خوبی پوشش دادند. این جریان نه تنها پتانسیلی شد تا دیگر کارگران یقه سفید را به اتحادیه‌گری سوق دهد، بلکه به عنوان شاخصی از یک تغییر اساسی در برداشت کارگران بانکی از خود و از دیگران در باره‌ی موقعیت شغلی، کارگران یقه آبی و اتحادیه‌گری تبدیل شد.

این تغییر در یکی از سرمقالات «رسانه‌ی اندونزی» زیر نام

می‌بینند ماشین‌آلات تولیدی و زمین‌های بخش بزرگی از واحدهای تولیدی، پس از واگذاری، تفکیک و فروخته می‌شوند و از گردونه‌ی تولید خارج می‌شوند و کارگران آن‌ها به شکل دسته‌جمعی اخراج و به حال خود رها می‌شوند.

از سوی دیگر، دولت‌ها، حتی آن‌هایی‌شان که عناوین پرطمطراقی مانند «قانون‌مدار، راست‌گو، عدالت‌خواه و...» را بر خود نهاده‌اند، بدون توجه به جایگاه و سهم هریک از بخش‌های اقتصاد عمومی تعاونی و خصوصی در قانون اساسی موجود، هرگاه که قانون را مانع کار و منافع‌شان می‌بینند، به راحتی آن را زیر پا می‌نهند و تلاش می‌کنند سیاست خصوصی‌سازی بی‌حساب و کتاب و مرز را بدون توجه به پی‌آمدهای آن به هر قیمتی پیش ببرند.

در نتیجه، با اطمینان می‌توان گفت که اکثر آنچه به نام خصوصی‌سازی تاکنون صورت گرفته، خلاف قانون اساسی موجود هستند و نهادهایی که در این کار نقش داشته و دارند، نهادهای فاقد مشروعیت دمکراتیک هستند و اصولاً تصمیم‌گیری در مورد واگذار کردن مایملک عمومی به بخش خصوصی، در شرایط استبدادی که نه احزاب دگراندیش و اتحادیه‌های کارگری واقعی اجازه‌ی فعالیت دارند و نه انتخابات آزاد داست و نه آزادی رسانه‌ای وجود دارد، فاقد پایه‌ی حقوقی است. باید مانند کارگران شرکت سنگ آه‌ن بافق، بنا به دلایل گفته شده، با این روند مخرب مقابله کرد.

مسلم است که کارگر در هر شرایطی، آنچه برایش اولویت دارد، پذیرش و رعایت حقوق سندیکایی‌اش توسط کارفرما، اعم از خصوصی یا دولتی، در هر حال و شرایطی است و تا زمانی که آن را به دست نیاورد، از پای نخواهد نشست.

همین تحسن ۱۹ روزه‌ی کارگران شرکت سنگ آه‌ن، اعتصاب کارگران کارخانه‌ی پروفیل ساوه، تجمع اعتراضی کارگران ایران‌تایر، اعتصاب کارگران قطار شهری اهواز و اعتصابات و اعتراضات متعدد دیگر که هم‌اکنون در جریانند، اعتصاب غذای رضا شهابی در زندان، نوشتن نامه و شکایت اتحادیه‌ی آزاد کارگران از بازداشت جعفر عظیم‌زاده، نوشتن خطابه‌ی شاهرخ زمانی و کارگران زندانی به کارگران و سازمان بین‌المللی کار، خطابه‌ی داوود رضوی به سندیکاهای فرانسه، حضور احمد نجاتی در سمینار سندیکایی در پاریس، حضور و تظاهرات کارگران تبعیدی و اتحادیه‌های کارگری در مقابل سازمان بین‌المللی کار، همه‌ی این‌ها که تنها بخشی از مبارزات کارگران ایران را در شرایط اختناق شامل می‌شود، دلالت بر این عزم و اراده‌ی خلل‌ناپذیر دارد.

این اراده را هیچ‌کس نمی‌تواند بشکند. ما در این نبرد نابرابر قطعاً در نهایت پیروز خواهیم شد.

نتایج

«سرمشق کارزار کارگران بانکی برای حق انقصال از خدمت برای دیگر کارگران» تشریح و ثبت شده است. نکته قابل ذکر در این باره عبارت «دیگر کارگران» است. در رژیم سوهارتو کلمه کارگر در بهترین حالت تنها به کارگران یقه آبی اطلاق می‌شد. در بدترین حالت هم این کلمه به فعالان اتحادیه‌ای کمونیستی اطلاق می‌شد که فعالیت‌شان در رژیم سوهارتو ممنوع شده بود.

اتحادیه‌گری در بخش دولتی

- تغییر در امکانات اتحادیه‌گری در بخش دولتی مبین شکاف باز هم عمیق‌تری در سیاست‌های سوهارتو و دوره «نظم نوین» نسبت به اتحادیه‌گری است. در روز ۹ مارس ۱۹۹۹ وزیر کار اندونزی، فهمی ادريس، اعلام کرد که پرزیدنت حبیبی با تصویب قانونی برای آزادی انجمن‌ها و اتحادیه‌ها در بخش دولتی موافقت کرده است. به دنبال دیداری بین وزیر شرکت‌های دولتی و رییس هیأت مدیره شرکت‌های دولتی در ماه آوریل ۱۹۹۹، کارمندان برخی از شرکت‌های دولتی از «سازمان کارمندان دولت» کنار کشیدند و اتحادیه خودشان را تشکیل دادند.
- پیش‌تر از این نیز اقدام مشابهی در خطوط هواپیمایی گارودا صورت گرفته بود؛ قریب ۹۶۰۰ کارمند این شرکت اتحادیه خودشان را با نام اتحادیه کارمندان گارودا تشکیل داده بودند. اتحادیه دیگری هم توسط کارگران بنادر اندونزی به نام اتحادیه کارگران بنادر اندونزی داشت تشکیل می‌شد. در ژوئن سال ۱۹۹۹ کار تا تشکیل فدراسیون کارگران شرکت‌های دولتی پیش رفته بود. بنا به گزارش‌های ژوئیه ۱۹۹۹، نمایندگان ۱۱۹ تا از ۱۶۰ شرکت دولتی در نخستین مجمع عمومی فدراسیون مذکور، که در روزهای ۹ و ۱۰ ژوئن در جاکارتا تشکیل شد، شرکت داشتند.

اخبار خارجی:

استرالیا:

افزایش ۷۰/۱۸ دلار در هفته به

حداقل دستمزدها

اخبار استرالیا، ۴ ژوئن ۲۰۱۴

یکونیم میلیون کارگر با دستمزد حداقل، مشمول این افزایش می‌شوند. این حدود یک‌سوم از ۲۷ دلاری که کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگری استرالیا مطالبه کرده است، کمتر است. در عین حال موجب نارضایتی کارفرمایان که پیشنهاد افزایشی برابر هشتونیم دلار را داده‌اند، شده است. کنفدراسیون نام‌برده بر این نظر است که برای جلوگیری از ایجاد طبقه‌ای

تحتانی از کارگران فقیر، افزایش ۲۷ دلاری الزامی است.

با این افزایش، دستمزد حداقل به ساعتی ۸۷/۱۶ دلار خواهد رسید که به معنای افزایشی نیم دلاری در ساعت به دستمزدهای قبلی است. با این افزایش میزان دستمزد حداقل به ۶۴۱ دلار در هفته می‌رسد.

تظاهرات کارگران و آل-مارت برای افزایش دستمزدها. بر روی پرده‌ی بزرگ جلوی عکس نوشته شده است: «وال-مارت = فقر»

«وال-مارت ما»، گروهی از کارگران و آل-مارت، که از جانب اتحادیه‌ی واحد کارگران غذایی و تجاری حمایت می‌شود، دوشنبه شب دست به برپایی یک «شب احیا» در برابر خانه‌ی روب والتون، رییس هیأت مدیره‌ی و آل-مارت زد.

بنت هلمز، مادر ۲۵ ساله‌ای از کارگران منطقه‌ی شیکاگو، که ساعتی ۷۵/۸ دلار می‌گیرد و در «شب احیا» در برابر خانه‌ی والتون حضور داشته است، می‌گوید: «تلاش من این است که به مدیریت و آل-مارت حالی کنم به تلافی‌جویی با کارگران بلند نشوند. دیگر این که آنها باید دستمزدها را بالا ببرند و احترام ما را هم داشته باشند».

خواست کارگران دستمزد حداقل سالانه برابر ۲۵ هزار دلار و نیز پرهیز از هرگونه اقدام تلافی‌جویانه علیه کارگران اعتصابی است.

هم‌اکنون دادگاهی در اوکلاهما، برای رسیدگی به اتهام و آل-مارت دایر بر تنبیه و اخراج غیرقانونی کارگرانی که در سالهای ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳ دست به اعتصاب زده بوده‌اند، در جریان است.

دفتر ملی مناسبات کار در اوائل سال جاری دست به شکایت از و آل-مارت به اتهام اقدام غیرقانونی زده است. اما و آل-مارت می‌گوید که برای هدایت شرکت و در چارچوب حق قانونی خود، چنان‌که توسط دادگاه عالی تعریف شده، عمل کرده است.

در «شب احیا»ی دوشنبه شب تعداد قابل توجهی از زنان کارگر نیز حضور داشتند. در حالی که زنان کمتر از نیمی از تمام کارگران فروشگاه‌های خرده‌فروشی را تشکیل می‌دهند، اما بنا به آمار سازمان دموس ۴/۵۵ درصد کارگران با حداقل دستمزد را در این بخش تشکیل می‌دهند.

سازمان دموس، که یک سازمان با گرایش‌های چپ است، در گزارش اخیر خود می‌گوید که یک زن فروشنده‌ی فروشگاه خرده‌فروشی حدود چهار دلار کمتر از یک مرد فروشنده‌ی هم‌تراز دریافت می‌کند. به نظر دموس این تفاوت به معنای ۴۱ میلیارد دلار در سال به زیان زنان است.

فرمان شورای شهر سیاتل در روز دوشنبه دایر بر افزایش تدریجی حداقل دستمزد به ۱۵ دلار در ساعت، باد مساعدی

قاضی یابین راس، رییس «کمیسون کار منصفانه»، که این تصمیم را اخذ کرده است، می‌گوید که با توجه به نابرابری دستمزدها در استرالیا، این میزان افزایش مناسب است.

روز چهارشنبه ۴ ژوئن، او در واکنشی نسبت به ناراضی‌های کارفرمایان گفت: «در حالی که درآمدهای واقعی مردم استرالیا کلاً افزایش یافته است، بر نابرابری در درآمدها نیز افزوده شده است. در خلال پنج سال گذشته میزان رشد متوسط درآمدها از رشد دستمزد کارگران حداقل‌بگیری که امورات‌شان وابسته به هدایا و مزایاست، بیشتر بوده است. این واقعیت موجب اُفت سطح نسبی زندگی این گروه از کارگران شده است».

قاضی راس هم‌چنین گفت: «انتظار این است که در سال جاری و سال آینده استخدام بیشتری صورت گیرد و تورم محدود بماند. بنابراین چشم‌انداز اقتصاد استرالیا هم‌چنان مثبت است».

آنچه بر خلاف این روند جریان دارد، یکی ادامه‌ی میزان بیکاری بالای جوانان و دیگری کاهش استخدام‌های تمام وقت به نسبت کل جمعیت است.

راس می‌گوید: «تضمین افزایش حق بازنشستگی که از جولای عملی خواهد شد، فاکتور یاری دهنده‌ای است، اما کمیسون ما لغو مالیات کربن را در محاسبات خود وارد نکرد. ما تصمیم گرفتیم ملاحظات و فاکتورهای را وارد محاسبات‌مان کنیم که به بهبود نسبی وضع کارگران حداقل‌بگیر بیانجامد».

دولت فدرال استرالیا از کمیسون خواسته بود که لغو مالیات کربن را، که به طور متوسط حدود ۵۵۰ دلار به نفع هر استرالیایی خواهد شد، در محاسباتش وارد کند.

امریکا:

کارگران و آل-مارت

دست به اعتصاب می‌زنند

امروز، چهارشنبه ۴ ژوئن

کارگران فروشگاه و آل-مارت و فعالان اتحادیه‌ای اعلام کردند که در کارزار برای افزایش دستمزدها در بیش از ۲۰ شهر دست به اعتصاب می‌زنند.

این اعتصاب در ارتباط با مجمع سالانه‌ی سهام‌داران و آل-مارت، که روز جمعه برگزار خواهد شد، سازمان داده شده است.

به بادیان مدافعان افزایش دستمزدها بود.

مبارزه برای افزایش دستمزدها اخیراً در فروشگاه‌های خرده‌فروشی و در صنعت «فست فود» متمرکز شده است. کارگران مک‌دونالد و فعالان اتحادیه‌ای مکرراً دست به اعتصاب زده‌اند و در برابر مجمع سالانه سهامداران، که ماه گذشته برگزار شد، دست به اعتراض زدند.

اما وال-مارت می‌گوید که توجهش معطوف به آینده است؛ به بهترین هفته‌ی سال که به مجمع سهامداران در روز جمعه ختم خواهد شد.

یکی از سخن‌گویان وال-مارت می‌گوید: "این موضوع غیرعادی‌ای نیست که می‌بینیم دائماً همان عده از اتحادیه‌چی‌ها دست به اقداماتی در حول و حوش مجمع سهامداران می‌زنند. حتماً باید دلیلی هم وجود داشته باشد که کسانی که در این اعتراضات شرکت می‌کنند، همچنان برای ما کار می‌کنند. آنها خوب می‌دانند شغل خوب یعنی چی".

شرکت دیسنی می‌گوید که پیشنهاد «محکم و ممکنی» را به اتحادیه و کارگران داده است. این پیشنهاد شامل دستمزد حداقل ۹ دلار در ساعت در سال جاری است و در جولای ۲۰۱۶ به ۱۰ دلار در ساعت افزایش خواهد یافت. شرکت دیسنی می‌گوید که پیشنهادش ۷۵ درصد هزینه‌های درمانی را نیز پوشش می‌دهد.

سخنگوی دیسنی، ژاک والر، در اعلامیه‌ای که روز دوشنبه انتشار داد، اعلام کرده است که "این پیشنهاد مبین قدردانی و توجه ما به کارگران هنرپیشه و تعهد ما به ارائه‌ی یک مجموعه‌ی استخدامی پیشتاز است. ما به همکاری با اتحادیه‌ها و مشارکت در مذاکرات سازنده برای نهایی کردن این مجموعه و رسیدن به یک توافق عمومی نظر داریم."

قرارداد کنونی بین دیسنی و کارگران اتحادیه‌ها در ماه آینده خاتمه خواهد یافت.

📖 اخبار داخلی:

رضا شهابی

به زندان رجایی شهر منتقل شد

امریکا:

راهپیمایی صدها کارگر "دنیای دیسنی" برای دستمزد بیشتر

ISNA/PHOTO:ALIREZA SOTAKBAR

برابر اخبار رسیده به سندیکای کارگران شرکت واحد، روز یکشنبه یازده اردیبهشت ماه نودوسه رضا شهابی عضو هیأت مدیره ی سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه بدون اطلاع قبلی از زندان اوین به زندان رجایی شهر منتقل شد.

رضا شهابی که قرار بود برای جراحی مهره‌های کمرش در بیمارستانی خارج زندان خود را به تیغ جراحان بسپارد تا از رنج این درد طاقت فرسا بکاهد، به دلیل انتقال ناگهانی و

روز دوشنبه، ۲ ژوئن، صدها تن از کارگران "دنیای دیسنی" برای افزایش دستمزد و سهم‌شان از سود شرکت، دست به تظاهرات و راهپیمایی زدند.

کارگران اتحادیه، که کارگران خدمات غذایی، مستخدمان خانگی و نگهبانان را شامل می‌شوند در خیابان اصلی شهرک دیسنی راهپیمایی کردند.

کارگران می‌گویند که برای حمایت از مذاکراتی که اکنون بین اتحادیه و مدیریت جریان دارد، خواهان دستمزد بیشتر و سهم بیشتر از سود شرکت‌اند.

خارج قانونی، اعلام داشته دست به اعتصاب غذا می‌زند تا مسئولین زندان به خواسته‌های به حق ایشان جامه‌ی عمل بپوشانند

سندیکای کارگران شرکت واحد ضمن انتقاد شدید به این‌گونه رفتار، خواهان رفع هرگونه تعقیب قضایی برای همه‌ی کوشندگان جامعه‌ی کارگری، و آزادی همه‌ی کسانی است که در راه دفاع از حقوق کارگران در بند هستند..

با امید به گسترش صلح، عدالت و آزادی در همه‌ی جهان سندیکای کارگران شرکت واحد

کلیدی معوقات را پرداخت کند؛ چهار درصد مبلغ مربوط به مشاغل سخت و زیان‌آور برای تامین بازنشستگی کارگران، به سازمان تامین اجتماعی پرداخت گردد؛

هیچ‌کس به خاطر شرکت و فعالیت در اعتصاب اخراج نشود و حقوق یک هفته اعتصاب محاسبه و پرداخت گردد.

مدیرعامل ماهی یک‌بار در جمع کارگران حضور یافته و به خواسته‌های آنان توجه نماید.

کارگران پس از مشورت در جمع عمومی خود و دریافت تضمین‌های قابل قبول، با این شرط که اگر تا یکشنبه‌ی آینده مبلغ مورد توافق واریز نشود، مجدداً دست از کار خواهند کشید، به اعتصاب پیروزمندانه‌ی خود پایان دادند و به سر کارهایشان بازگشتند.

در کنار این موفقیت‌ها، بزرگ‌ترین دست‌آورد این اعتصاب، اتحاد و یکپارچگی و احساس قدرتی بود که کارگران قبلاً این‌چنین تجربه نکرده بودند. مجمع عمومی کارگران آن بستر و ظرفی بود که قدرت و توانائی کارگران را برای دستیابی به مطالبات‌شان، در مقابل نمایندگان مراکز قدرت، با همه‌ی امکانات و قدرت و ترفندهای‌شان نشان داد.

اتحاد و یکپارچگی کارگران متبلور شده در مجمع عمومی کارگران، ضامن موفقیت آنها شد. این درسی بزرگ و تأیید چند باره بر این تجربه برای سایر کارگران ایران است.

پیروزی کارگران نوردپروفیل ساوه

اتحادیه‌ی آزاد کارگران ایران:

شنبه دهم خرداد ۹۳ پس از گذشت یک هفته اعتصاب گسترده‌ی کارگران نورد پروفیل ساوه، رستمی مدیرعامل قدرت‌مند و صاحب نفوذ کارخانه که باغ‌رور و سرمستی ناشی از ارتباط با مراکز قدرت، به خواست کارگران همواره بی‌اعتنا بوده، در جمع کارگران اعتصابی حضور یافت و به خواسته‌ها و صحبت کارگران گوش کرد و با آنان به گفت‌وگو پرداخت.

به دنبال چانه‌زنی و کشمکش بسیار کارگران اعتصابی با مدیرعامل که سعی در توافق با حداقل مطالبات ممکن با کارگران را داشت، مقاومت و پافشاری کارگران، بالاخره به عقب‌نشینی رستمی منجر شد و کارگران به مطالبات اصلی خود دست یافتند.

جدا از یک ماه حقوق و تمديد اعتبار دفترچه‌های درمانی، که طی روزهای قبل انجام شده بود، مدیرعامل متعهد گردید:

دو ماه مبلغ عیدی و پاداش را تا حداکثر یکشنبه‌ی هفته‌ی آینده به حساب کارگران واریز نماید؛

در مقابل خواست کارگران برای پرداخت دستمزدهای معوقه هر ۲۰ روزیک‌بار، مدیرعامل قول داد که تا تیرماه

تجمع کارگران کارخانه‌ی ذوب‌آهن اردبیل به بار نشست

فعالان کارگری در اردبیل خبر داده‌اند که کارفرمای کارخانه‌ی ذوب‌آهن این استان، در واکنش به اعتراضات صنفی اخیر کارگران، درهای کارخانه را برای جلوگیری از ورود ۲۵۷ کارگر این کارخانه بسته است، اما پس از چند ساعت چالش، سرانجام کارگران موفق به حضور در

کارخانه شده‌اند.

گفتنی است منابع کارگری ایلنا در کارخانه‌ی ذوب‌آهن اردبیل مدعی‌اند وضعیت پیش آمده برای کارگران ذوب‌آهن اردبیل از آن جهت قابل تأمل است که حجم تولید ماهانه در این واحد صنعتی تا سقف پنج هزار تن برآورد می‌شود.

مقصود مهجورنباری، رییس انجمن صنفی کارگران ذوب‌آهن اردبیل در گفتگو با ایلنا دلیل اعتراضات اخیر کارگری در این کارخانه را تعلیق قرارداد کار نمایندگان قانونی کارگران برای پی‌گیری تاخیر چند ماهه در پرداخت حقوق کارگران اعلام کرد.

تجمع کارگران قطار شهری اهواز

سه‌شنبه، ۱۳ خرداد ماه، کارگران پیمانی قطار شهری اهواز در اعتراض به عدم دریافت پنج ماه حقوق معوقه، در مقابل سایت مرکزی واقع در خیابان اقبال تجمع کردند.

یکی از کارگران در تشریح دلایل تجمع امروز کارگران پیمانی شرکت کیسون (از پیمانکاران مجری ساخت قطار شهری اهواز)، به ایلنا گفت: حدود ۲۰۰ کارگر قطار شهری اهواز که در بخش‌های «حمل و نقل» و «حفاری تونل» مشغول به فعالیت هستند، از روز (یکشنبه ۱۱ خرداد) در اعتراض به عدم دریافت پنج ماه حقوق خود، با استناد به ماده‌ی ۱۴۲ قانون کار، در ساعات کار در کارگاه حضور دارند اما کار نمی‌کنند.

او با بیان این‌که مطالبات پنج ماهه‌ی این کارگران مربوط به ماه‌های دی، بهمن و اسفند سال ۹۲ به همراه دو ماه فروردین و اردیبهشت ماه سال جاری است افزود: کارفرما روز گذشته وعده داد که تا هفته‌ی آینده بخشی از مطالبات کارگران را پرداخت می‌کند ولی کارگران نسبت به این مسئله تردید دارند.

به گفته‌ی این کارگر شاغل در پروژه‌ی قطار شهری اهواز، حدود ۹۰۰ کارگر زیر مجموعه‌ی شرکت پیمانکاری کیسون علاوه بر پنج ماه حقوق معوقه، مطالبات صنفی دیگری همچون عدم دریافت فیش حقوقی، محاسبه نشدن اضافه‌کاری در ایام تعطیلات و عدم اجرای مصوبه‌ی دستمزدهای سال ۹۳ شورای عالی کار دارند.

او در این زمینه اضافه کرد: کارفرما در سال ۹۳ به‌جای افزایش ۲۵ درصدی حقوق، ۱۲ درصد حقوق کارگران را افزایش داده است که آن هم هنوز به حساب کارگران واریز نشده است.

این فعال کارگری درباره‌ی قطع ناگهانی سرویس‌های حمل و نقل کارگران این کارخانه توضیح داد: پس از آنکه کارگران در آخرین شیفت کاری یکشنبه برای مطالبه‌ی حقوق قانونی خود، از جمله بازگشت به کار اعضای انجمن صنفی، نمایندگانی را برای مذاکره با کارفرما انتخاب کردند، کارفرما در مواجهه، از صبح روز دوشنبه به‌طور ناگهانی سرویس‌های رفت‌وآمد کارگران را که عمدتاً از راه‌های دوری می‌آیند قطع کرد و درهای کارخانه را به روی آنها بست.

رییس انجمن صنفی کارگران ذوب‌آهن اردبیل درباره‌ی سرانجام این چالش صنفی گفت: پس از آن‌که کارگران کارخانه‌ی ذوب‌آهن اردبیل با بسته بودن درهای کارخانه مواجه شدند، در مقابل ساختمان اداره‌ی تعاون، کار و رفاه اجتماعی اردبیل تجمع آرامی را برپا کردند.

به گفته‌ی این فعال صنفی، هرچند در نهایت کارفرمای این واحد صنعتی درهای بسته‌ی کارخانه را به روی کارگران گشود، اما کارگران همچنان خواهان پیگیری مطالبات خود هستند.

مهجورنباری در پایان گفت: کارفرمای این واحد صنعتی در ماه‌های اخیر دو بار در رابطه با پرداخت هرچه زودتر مطالبات کارگران به مقامات اجرایی و نظارتی تعهد داده است.

تأخیر چهار ماهه در پرداخت حقوق کارگران

مرتضی مقدم، دبیر خانه‌ی کارگر اردبیل، در رابطه با اعتراضات اخیر کارگران به ایلنا گفت: تعلیق قرارداد اعضای انجمن صنفی در حالی در کارخانه‌ی ذوب‌آهن اردبیل رخ داده است که تمامی کارگران این کارخانه با وجود انجام سه شیفت کاری، نزدیک به چهار ماه دستمزد و حق بیمه طلبکارند.

وی با اشاره به این‌که در این واحد تولیدی، انجمن صنفی کارگری به عنوان تشکل صنفی قانونی، وظیفه‌ی پیگیری مطالبات صنفی کارگران را برعهده دارد، از وضعیت نامعلوم شغلی اعضای این تشکل صنفی کارگری انتقاد کرد.

این فعال کارگری در عین حال گفت: شرایط پیش آمده برای کارگران کارخانه‌ی ذوب‌آهن اردبیل در حالی است که کارفرمای این واحد صنعتی مدعی مطلوب بودن وضعیت تولید خود است.

اقتصاد ملی:

هزینه‌های خود را از محل دستمزد کارگران از طریق اخذ مالیات و یا پرداخت نکردن مقدار قانونی دستمزد تأمین می‌کند. در صورتی که قشر سرمایه‌دار سهم خود از چرخه‌ی اقتصادی را لاقبل به طور رسمی پرداخت نمی‌کند. در واقع شرایط فعلی کشور به طوری است که سرمایه‌ی ناچیز قشر محروم به جیب قشر مرفه سرازیر می‌شود.

وی افزود: نگاه سرمایه‌داری در کشور به سمتی رفته که قشر مرفه به راحتی به مطالبات خود می‌رسد اما قشر کارگر علاوه بر محرومیت از حداقل‌های استاندارد زندگی، هزینه‌ی مادی و غیرمادی زیادی برای وصول مطالبات خود می‌پردازد

یادداشت:

اعتصاب کارگران بافق، چگونگی زیست و تأمین معاش

محمد علی یورفلاح

منبع: بافق، فردا

بیش از هفده روز از اعتصاب کارگران شرکت سنگ آهن مرکزی ایران- بافق، در اعتراض به روند واگذاری این شرکت به بخش خودساخته‌ی شبه‌دولتی‌ها و بخش خصوصی می‌گذرد. حرف و حدیث‌ها و برداشت‌های متفاوتی از این رویداد مهم به شکل نوشته، پیغام، درخواست، اعلامیه، اطلاعیه و سخنرانی دارد خودش را نشان می‌دهد و هر کس از منظری به این کار می‌نگرد.

سعی خواهیم کرد به عمده‌ی مسائل پیرامونی این رخداد، نگاهی بکنم.

اول: عده‌ای که بعضاً از دوستان و دلسوزان بافق هم هستند راه افتاده و نه به‌طور آشکار اما به‌صورت ضمنی و پوشیده، حرکت کارگران در تعطیلی شرکت بزرگ سنگ آهن را زیر سؤال برده و می‌گویند کارگران باید به کار خویش برگردند تا با دل صبر نشست و راجع به موضوعات مورد اختلاف بحث کرد.

عده‌ای از این هم پا را فراتر گذاشته و با این استدلال -که بله؛ دیدید خوب‌آهن اصفهان با فلان معدن قرارداد بست و هیچ مسئولی از وزارت صنعت، زحمت حضور در جمع شما را به خودش نداد- سعی می‌کنند اینگونه القاء کنند که مشتری که توسط کارگران پائین آمده اشتباه فاحش بوده و آنان مقصرند.

ابراهیم رزاقی، اقتصاددان، پژوهش‌گر و مدرس دانشگاه:
**سیستم مالیاتی کشور
حافظ منافع سرمایه‌داران است**

یک کارشناس اقتصادی سیستم اخذ مالیات‌ها در کشور را حافظ منافع سرمایه‌داران خواند و گفت: سیستم دوگانه‌ی اخذ مالیات‌ها در کشور به نحوی است که از قشر محروم بالاجبار مالیات مشخصی دریافت می‌شود اما قشر مرفه و سرمایه‌دار به اختیار خود مالیات را پرداخت می‌کند.

ابراهیم رزاقی درخصوص سیستم مالیاتی کشور به ایلنا گفت: مالیات کارگر و کارمند به طور خودکار و توسط کارفرمایان دولتی و خصوصی از دستمزدها کاسته می‌شود اما طبقات سرمایه‌دار و شاغل در بازار به اختیار خود، اظهارنامه‌های مالیاتی را تکمیل و تحویل می‌دهند و از این بابت نظام مالیاتی موجود به نفع مزدبگیران نیست.

وی در واکنش به اعتصاب اخیر طلافروشان اصفهان گفت: شاهد بودیم که طلافروشان اصفهان در مقابل دو درصد افزایش مالیات دست به اعتصاب زدند. این اعتراض برای آنها نه تنها بدون هزینه تمام شد بلکه موجب شد تا به بخشی از خواسته‌هایشان برسند. این درحالی است که شکایت کارگران از مزد ۹۲، بعد از یک سال و با وجود وجاهت قانونی ابطال شده است.

رزاقی با اشاره به این‌که اکثر سرمایه‌داران بزرگ از بار مالیات شانه خالی می‌کنند ادامه داد: یکی از مهم‌ترین علت‌های اختلال اقتصاد ایران، خودداری قشر مرفه و سرمایه‌دار از پرداخت مالیات است. این افراد به دلایلی امکان پنهان کردن اموال و پرداخت نکردن مالیات خود را دارند. در مقابل، دولت هر ماه از کارگران و کارمندان مالیات می‌گیرد و مجموع این مالیات از مالیات محول به سرمایه‌داران هم بیشتر است.

این کارشناس اقتصادی گفت: دولت بخش وسیعی از

پیشنهاد داده شده است، به این دلیل که بعضی از اعضایش از جناحی خاص هستند، دولتیان سرگرنای کرده و به سرگردانی رسانده‌اند.

بی‌تردید پرداختن به مسائل حزبی و جناحی در جای خودش بسیار خوب و مفید است. اصلاً لذت بازی با آتش سیاست در همین زیر و رویی قدرت‌مندان و گردش مدار قدرت است. عده‌ای از اسب می‌افتند و افتادگانی بر اسب سوار می‌شوند و دوباره و هزاربار تکرار همین قصه بی‌پایان. اما درحال حاضر، هرکس حرف حقی زد و راهکار درستی داد، باید طرف مشورت قرار گیرد.

کارگران شرکت سنگ‌آهن به بسیاری از بزرگان و بزرگواران جناح‌های سیاسی بافق اعتماد نکرده و ترجیح دادند معلمی را برای پیگیری قانونی خواسته‌هایشان مأمور کنند و او هم به عنوان وکیل آنان، هم مسئولیت دارد و هم هر حرفی بزند، فصل‌الخطاب است. و اگر قرار است مشکل در پشت میز مذاکره حل شود، باید با نماینده‌ی کارگران به توافق رسید. مگر آن‌که آن‌کس دیگری را به عنوان وکیل خویش برگزینند. تشکیک در خط فکری نماینده‌ی کارگران یا نماینده‌ی شورای شهر بافق یا نماینده‌ی امام جمعه و یا خوش نیامدن از سخنان آنان، در حال حاضر محلی از اعراب ندارد. دوستان اصلاح‌طلب من ببینند چه کرده‌اند که نماینده و وکیل کارگران نشدند.

سوم: عده‌ای می‌گویند لغو فروش شرکت سنگ‌آهن غیرممکن است.

من اگر ایرانی نبودم و از احوال ایران به عنوان کشور غیرمترقیه‌ها اطلاع نداشتم، باز هم می‌گفتم این کار غیرممکن نیست. چطور است که می‌شود برخلاف قول و قرار مسئولان رده بالا (آنطور که نقل است معاون رییس جمهور دستور عدم انجام داده بوده است) شرکت به فروش برسد پس می‌توان فروشش را هم لغو کرد و مگر فسخ معامله در شریعت اسلام را برای کی و کجا گذاشته‌اند؟

چهارم: عده‌ای می‌خواهند در دل کارگران و بافق، واهمه ایجاد کنند.

باید یادمان باشد که مأمور به انجام تکلیفیم نه مأمور به نتیجه. وظیفه‌ی امروز بافق این است که قانونی، از ظلمی که بر او رفته فریاد بزند و دارد می‌زند. این کار نه عیب است و نه در آینده موجب شرمندگی ما خواهد بود. این تنها کاری است که از ما برمی‌آید و سال‌ها فکر می‌کردیم روزی باید انجامش بدهیم. قبلاً هم نوشتیم، مهم نیست که صدای ما را بشنوند یا نه، به خواسته‌هایمان برسیم یا نه، مهم این است که در برابر تاریخ و نگاه پرسش‌گرانه‌ی بچه‌هایمان سربلندیم و با غرور به آنها می‌گوییم هر کاری که از دستمان

همه می‌دانیم که برای بافق، راهی جز این باقی نمانده بود و این شهر کاری را کرد که می‌توانست و حتی، سال‌ها هم راجع به آن فکر کرده و به این نتیجه هم رسیده بود که اگر روزی بنا شد چغارت عزیزدردانه‌اش به غیر واگذار شود، برایش آستین بالا بزند و گردش، جمع شود و در آغوشش بگیرد و اجازه دست‌اندازی به او را به کسی ندهد.

بنابراین کسانی که مخفیانه از کارگران به خاطر اعتصاب در شرکت سنگ‌آهن انتقاد می‌کنند یادشان باشد که اعتصاب و اعتراض قانونی، هم حق بافق بوده و هم انتظار آن را می‌داشتیم. به جای شماتت کارگران باید پرسید چرا از قبل برای این خواست عمومی، تدبیری اندیشیده نشد؟

می‌گویند چون برای مسئولان رده بالا، مهم نبوده‌ایم بنابراین کسی برای جواب نیامده و به ما بی‌محللی کرده‌اند.

این حرف را نمی‌پذیرم. چغارت و شرکت سنگ‌آهنش، برای همه مهم بوده و هست (حضور دو تن از بالاترین مقام‌های رسمی کشور قبل و بعد از انقلاب در محوطه‌ی معدن چغارت نشان این اهمیت است). دوره افتادن عده‌ای برای بازگرداندن کارگران به کارهایشان هم نشان می‌دهد برخلاف ژستی که برخی مسئولان صنعتی گرفته‌اند تا بگویند لوتی نباخته، اما از رنگ رخساره‌شان می‌توان فهمید که آبی به مورچه‌دان افتاده است.

دوب‌آهن اصفهان و سایر صنایع فولادی در ایران و جهان، از هر کجا و به هر قیمتی که مواد اولیه‌شان را تأمین کنند، نمی‌توانند بافق و زمین‌های سرشار از فلزات گرانبه‌ایش را نادیده بگیرند (این همه اصرار در فروش سهام شرکت سنگ‌آهن به فولاد خوزستان و مقاومت در برابر خواست عموم بافقی‌ها برای لغو آن مزایده و فروش، نشان می‌دهد که هنوز هم پستان‌های گاو شیرده چغارت، لیریز از شیر و طلاست).

دوم: با کارگروهی که از طرف بافق برای حل مشکل

ابراهیمزاده و همچنین فعالان کارگری دیگر در شهرهای مختلف در زندان به سر می‌برند. ابراهیمزاده پس از اجرای بند ۳۵۰ و هجوم و سرکوب زندانیان سیاسی در اوین، هنوز ممنوع‌الملاقات بوده و خانواده‌ی ایشان هیچ خبری از وی ندارند. تنها به آنان گفته شده که وی تجدید محاکمه شده است.

محدودیت فعالیت‌های کارگری در سال گذشته همانند سال‌های قبلی برقرار بوده است و هیچ تغییری در این زمینه صورت نگرفته است. حداقل حقوق تعیین شده معادل حدود دویست دلار در ماه است که کفاف زندگی کارگران را نمی‌دهد و به اعتراف مقامات مسئول، یک‌سوم خط فقر است. اعتراضات و اعتصابات کارگری همچنان ممنوع بوده و با برخورد نیروهای امنیتی مواجه می‌شود. جو اربعاب و وحشت بر فعالان کارگری حاکم بوده و همچنان از فعالیت جهت احقاق حقوق کارگران جلوگیری می‌شود.

در مراسم روز کارگر سال جاری تعداد زیادی از فعالان کارگری به خاطر برگزاری مراسم یا شرکت در این مراسم دستگیر شدند. تعداد ۲۳ تن از اعضای سندیکای شرکت واحد در این روز بازداشت شدند. هرچند که آنان پس از چند ساعت آزاد شدند، اما این دستگیری و دستگیری‌های دیگر مانع از برگزاری مراسم در این روز شد. آقای جعفر عظیمزاده و جمیل محمدی از دستگیرشدگان این مراسم هستند و هنوز آقای عظیمزاده در زندان به سر می‌برد.

اختلاس بزرگ در تأمین اجتماعی که متعلق به کارگران است، در سال گذشته رخ داد که متأسفانه به دلیل نبود آزادی‌های اجتماعی، اعتراض کارگران و نمایندگان واقعی آنان به جایی نرسید. تشکلهای دست‌ساز دولتی همانند خانه‌ی کارگر و شوراهای اسلامی کار و مجمع نمایندگان کارگری نیز در این اختلاس سهمی داشته‌اند که در نتیجه اعتراضی به اختلاس نداشته‌اند و متأسفانه نمایندگان این تشکلهای دست‌ساز هر ساله آزادانه به آن اجلاس دعوت می‌شوند.

ما از آن سازمان انتظار داریم که در اجلاس امسال، این مسائل را مورد بحث قرار داده و نمایندگان ایران را در این زمینه‌ها مورد سؤال قرار دهند.

در لیست ضمیمه تعدادی از اعتراضات و اعتصابات کارگری را که در ارتباط با اخراج دسته‌جمعی و حقوق معوقه و سایر زمینه‌هاست ارسال می‌کنیم.

برمی‌آمد برای حفظ و بقاء و دوام و آبادی بافق و سرفرازی شما انجام دادیم.

خوشبختانه تحصیل‌کردگان بافقی، راهکارهای قابل اجرا و قابل مذاکره‌ای ارائه کرده‌اند. که هر کدام می‌توانند نقشه‌ی راه باشد. شاه‌بیت همه‌ی طرح‌ها هم این است:

چون دولت ایران در چهل ساله گذشته مدیریت شرکت سنگ‌آهن مرکزی را به‌عهده داشته و تنها متولی امر چغارت بوده است، قبل از آن‌که معدن چغارت را پیشکش بخش شبه‌دولتی و خصوصی کند و ویرانی زیرساخت‌های معیشتی در کنار فاجعه‌ی بزرگ خشکسالی، شیرازه‌ی بافق را از هم بپاشد، با راه‌اندازی چرخه‌ی صنعت در این منطقه -که هنوز هم دهها معدن دست‌نخورده دارد- بکوشد دست‌کم دغدغه و نگرانی ما را در مورد یک مسئله (چگونگی زیست و تأمین معاش) تسکین بخشد.

این تمام حرف حساب بافق و کارگرانی است که مشغول اعتصابند.

پیام «کانون مدافعان حقوق کارگر» به سازمان جهانی کار

با تشکر از دعوت ای.تی.یو.سی برای شرکت نمایندگان «کانون مدافعان حقوق کارگر» در اجلاس سالانه‌ی سازمان جهانی کار، لازم است که به اطلاع برسانیم به دلیل شرایط خاص موجود در کشور، ما برای چندمین سال متوالی نتوانستیم نمایندگان خود را به آن اجلاس بفرستیم.

محمد جراحی و شاهرخ زمانی هر دو در زندان هستند و نمی‌توانند به عنوان نمایندگان این نهاد در آن اجلاس شرکت کنند. آنها به دلیل فعالیت‌های کارگری به زندان‌های طویل‌المدت محکوم شده‌اند. هم‌زمان یاران دیگر کانون مدافعان حقوق کارگر، رضا شهبابی و بهنام